

РЕШЕНИЕ

№ 2849

гр. София, 27.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 01.04.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Миглена Николова

ЧЛЕНОВЕ: Наталия Ангелова

Младен Семов

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Надя Загорова, като разгледа дело номер **1301** по описа за **2022** година докладвано от съдия Миглена Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК вр. чл. 63 ал.1 от ЗАНН.

Образувано е по кас.жалба вх. № 4127/11.01.22г на ЗД [фирма]-С. с представляващи С.П. и К.К., чрез адв. М.Г. срещу Решение № 1495/26.12.21г. по нахд № 15609/21г. на СРС, НО, 9ти състав, с което е потвърдено НП № Р-10-785/19.10.21г на Зам.Председателя на КФН, ръководещ направление „Застрахователен надзор“, с което на [фирма]-С. е наложено адм.наказание “имуществена санкция” в размер на 4000 лв., за нарушение на чл. 108 ал.1 от КЗ. Нарушението е извършено на 18.11.20г в [населено място] и е установено на 13.07.21г. при проверка на документи в КФН/съставен АУАН на 15.09.21г/, като се изразява в непроизнасяне в срок от 15 работни дни от представянето на всички документи по чл.106 от КЗ на 27.10.20г, т.е. Не се е произнесъл в срок до 17.11.20г вкл. Застрахователят се е произнесъл /и е изплатил обезщетението/ на 09.07.21г, след писмото на КФН от 06.07.21г, т.е. с почти 8 месеца закъснение. Нарушението е извършено в условията на повторност, като на 04.02.20г. е било влязло в зак.сила НП № Р-10-179/09.03.18г за същото по вид нарушение.

В жалбата се твърди, че Решението е проц. и материално незаконосъобразно, като се оспорва наличието на “повторност” и се моли за отмяната на Решението на СРС и отмяна на НП или преквалифициране на санкцията от такава по ал.2/за повторност/ на такава по ал.1 на чл.644 от КЗ. Твърди се, че в АУАН няма констатации за

“повторност”, цитира се в този смисъл стара практика на АССГ/до 2015г/. Претендира се и маловажност по чл.28 от ЗАНН, както и несправедливост на наложената санкция. В съд.заседание касаторът не се представлява.

Ответникът КФН се представлява от юрк.Л., като оспорва жалбата като неоснователна и недоказана, моли за отхвърлянето ѝ и присъждане на юрк.възнаграждение. В депозираните писмени бележки се допълва, че по въпроса с “повторността” има актуална практика на АССГ/след 2015г/, правната квалификация по чл.108 ал.1 от КЗ е правилна, не е налице маловажност по чл.28 от ЗАНН, размерът на наказанието е правилно определен.

Прокурорът изразява становище за неоснователност на жалбата и моли за потвърждаване на Решението.

Съдът намира кас. жалба за допустима, като депозирана в срока и съгл. изискванията на АПК, пред надлежни съд, от лице с активна проц.легитимация, срещу акт от категорията на посочените в чл. 63 ал.1 от ЗАНН, поради което следва да се разгледа по същество.

К..състав намира следното:

Решението на СРС е валидно и допустимо, както и проц. и мат.законосъобразно, а размерът на санкцията е справедлив.

СРС е установил на база събраните доказателства, че нарушението е безспорно извършено, спор между страните по този въпрос няма. Доказателствата са правилно ценени, като няма допуснати проц.нарушения при тяхното събиране, пред СРС правото на защита на лицето не е нарушена. Доказателствата обосновават възприетата от СРС факт.обстановка. Правната квалификация е правилна- чл.108 ал.1 от КЗ визира хипотезите, при които са представени впоследствие /след предявяването на претенцията/- доказателства по чл.106 от КЗ.Последното доказателство/номер на банкова сметка/ е представено от пострадалия на 27.10.20г, като срокът за произнасяне /15 раб.дни/ е изтекъл на 17.11.20г, на 18.11.20г нарушението е вече факт.Налице е повторност/цитирано е в НП- влязло в сила в 1годишен срок преди проц.нарушение НП/, като с Решение на ОС на АССГ от 2015г е преодоляна различната практика на АССГ по въпроса-следва ли “повторността” да е отразена още в АУАН/касаторът цитира старата и преодоляна вече практика/. След 2015г практиката на АССГ е еднородна и е в смисъл- не следва в АУАН да е посочена “повторност”. Конкретният касатор е много добре запознат с нея, тъй като има множество НП, респ. К..дела пред АССГ.

Относно размера на санкцията- при предвидени граници 2000-40000лв за повторно нарушение, СРС е приел макс.размер от 4000лв за справедлив и правилно определен. Тези размери са предвидени законово за нарушение в условията на повторност, т.е. повторността е взета предвид в самата санкционна норма. Касац.състав намира, че правилата за определяне на конкретния размер са тези по чл. 27 ал.2 от ЗАНН- взема се предвид тежестта на нарушението, имотното състояние на нарушителя, подбудите за извършване на нарушението, другите смекчаващи и отегчаващи вината обстоятелства. Нарушителят е ЮЛ, т.е. отговорността му е обективна и въпросите за вина и подбуди не са относими в случая.Тогава при определяне на конкретния размер АНО е следвало да прецени само тежестта на нарушението /като повторността му е взета предвид в самата санк.норма/ и имотното състояние на нарушителя. Предвид дългия период на забава в произнасянето/ 8 месеца, при това едва след намеса на КФН/, както и предвид имотното състояние на нарушителя - размерът от 4000лв е

справедлив.

Не са налице условия да се приложи чл.28 от ЗАНН/правилно прието от СРС/, доколкото настоящият случай не разкрива по-ниска степен на общ.опасност на нарушението от всички останали нарушения от този вид.

При този изход на спора/неоснователна кас.жалба/, на ответника се следва юрк.възнаграждение в мин.размер от 80лв съгл. 27е от НЗПП.

Водим от горното и на осн. чл. 221 ал.1 от АПК, К..състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 1495/26.12.21г. по нахд № 15609/21г. на СРС, НО, 9ти състав.

ОСЪЖДА ЗД [фирма]-С. с представляващи С.П. и К.К. да заплати на Комисия за финансов надзор сумата от 80лв//осемдесет лева/, представляваща разноски по делото. РЕШЕНИЕТО е окончателно.

Председател:

Членове: